VOL. 112. NO. 1. JANUARY, 2020. 112. ÉVF. 1. SZÁM, 2020. JANUÁR

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

HITBEN JÁRUNK?

Egyre ritkábban hallani, hogy hívőknek hívnák a Krisztus-követőket. Utalnak a felekezeti hovatartozásunkra, vallásos elkötelezettségünk szintjére, esetleg a környezetünkhöz való viszonyunkra, de hogy „hitben járóknak" mondanának minket? Vagy hitben élőknek? Kinek tetszene Ravasz László megközelítése: a "hit által vezetett"?

Mit gondolunk magunkról? Pontosabban, miféle hívők vagyunk valójában? Végtére is, nem az a fontos, hogy minek hívnak mások, hanem az, hogy kikké nevelt minket, mire jutott velünk a Szentlélek, mióta Jézus követői lettünk.

Pál apostol többször is utal a leveleiben arra, hogy bár utolérték a személyét bíráló jelzők, megtanulta azokat is a háta mögé vetni a „hitben járás" eredményességéért, amiért – mint írja – *„megragadta a Krisztus*". A számos példa közül a Korinthusiakhoz írt második levélből emeljünk ki egyet!

A hozzájuk szóló, vagy tőlük kapott ajánlólevél helyett inkább *Isten rajta elvégzett munkájáról* kíván szólni – olvassuk a harmadik fejezetben. Amennyiben az új szövetség szolgái lettünk, Isten tett azokká minket. Ez abban nyilvánul meg – folytatja a következő fejezetben -, hogy *„nem csüggedünk el, hanem elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket; nem járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg az Isten igéjét..."*, vagyis, *„nem önmagunkat hirdetjük* (értsd: adjuk), *hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgáitokat Jézusért"* (2Kor 4,5).

Istennek tulajdonítható tehát mindaz, ami az emberek és Isten szolgálatára érdemessé tehet egy „cserépedényt". Értéket helyezett bele az Isten, amit sóhajtozva, vágyakozva, megterhelten és mégis bizakodva törekszik hordozni. Megváltott életének minden megtapasztalása azon a tényen feszül, hogy *„amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól; mert* (így) *hitben járunk, nem látásban"* (2Kor 5,6-7).

A távolság nem elhanyagolható; emberi mivoltunk és Isten szentsége megkövetelik. Hitek és hiedelmek igyekeznek eltusolni, sőt cáfolni ezt a fontos igazságot, de a honosított képzetek Istenről, vagy önmagunk gyermeteg istenítése csöppet sem segítenek vágyaink elérésében – a „távolságot" csak a kegyelem alatt megélt „hitben járás" győzi le.

Mit jelentett Pál apostolnak ez a „hitben járás"? Vallásos kegyességünk ritkán követeli meg tőlünk, aligha kínálja mindazt, amit az apostol megtapasztalt és gyakorolt. Idézem a negyedik fejezetet záró három mondatot:

"Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt, ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nékünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók."

Az "ezért" kötőszó mögött a mások szolgálatára rendelt "cserépedény" célja áll, hogy *"egyre többen adjanak hálát az Isten dicsőségére"*. A bedobott törülköző, a csüggedt, talán már csak tettetett erőlködés a felszínen maradásra hatással van másokra, de csökkenti a hálával dicsőítők számát is minimum eggyel. Ezért - ha lehetséges még "megterhelten sóhajtozva" is (2Kor 5,4) hitben járni – érdemes megtanulni a titkát!

Először azt, hogy a „külső emberünk" minden romlásával együtt köszönhet a napról napra megújuló „belső emberünknek". Nem igaz, hogy ezek köszönőviszonyban sincsenek egymással - annyira nem választhatók el egymástól. A fájdalomérzet, a gyengeség, a feledékenység, a testen elhatalmasodó betegség ugyanannyira a „miénk", mint a „belső emberünk", aki a korábban említett távolságról az újjászületésünk óta tud igazán. Az újszövetség üdvös ígéretei a hitben járók naponkénti megtapasztalásai. Élmények, amikről úgy tud, mint ahogyan esetleges fájdalmai-

folytatás a 3. oldalon

Somogyi Imre:

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

Jöjjetek az Úr házába,
Merüljünk el hő imába,
Zengjen ajkunkon az ének
A menny dicső Istenének!
Nincsen máshol öröm, béke,
Csak az Isten közelébe'.

Ha föld indul, zúg a tenger:
Vésztől retteg minden ember.
Vajon mit hoz a jövendő,
Köddel lepett új esztendő?
Nincs más menedékünk itten,
Csak az erős, örök Isten!

Hívő népünk, el ne feledd:
Isten veled! Ki ellened?
Ő megáldja életedet,
Felszárítja könnyeidet.
Veled lesz jó és rossz sorban,
Életedben s halálodban!

A TARTALOMBÓL

English section - page 8.

Újévi írások

Aliansz és ökumenikus imahét

Gyülekezeti beszámoló: Alhambra, 120 éves a clevelandi misszió, Kiskőrös, Szeretetház

Dr. Cserepka Margit (1929-2020)

Kárpátalja - Stumpf Jenő-díj

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

JANUÁR

Ím újat kezdhetünk megint!
Csodálatos az élet.
De szent Igéd szava szerint
Urunk a te beszéded
marad csak változatlanul.
Ég s föld elmúlik végleg.
S mi újat kezdhetünk megint. (HG)

Békességes, áldásokkal telő új esztendőt kívánunk kedves olvasóinknak!

A sűrű karácsonyi, óévi-újévi ünnepnapok után új erővel indulunk az új esztendő hétköznapjai közé. Kapunk belőle több mint 300-at. Hogy telnek majd ezek a munkás napok, s hogy telnek majd vasárnapjaink? Végig élhetjük, vagy megállít váratlanul, vagy éppen imádságainkat meghallgatva az Úr? A múlt év utolsó és ez év első napjaiban például három idős testvérünk is hazaköltözött. Számíthattunk is rá, meg reméltük, hogy még nem most szól az Úr. De így lett.

Ethel Petre Kish - 1919-2019
Dr. Cserepka Margit - 1929-2020
Sebestyén Anna - 1921 - 2020

A következő számban megemlékezünk róluk.

Az év első heteinek egyikén a legtöbb keresztyén gyülekezet **imahetet** tart. A két világszerte ismert – leginkább azonban Európában használt imaheti program rövidített változatát ezúttal is közöljük. Olvasóink között többen is vannak olyanok, akik személyesen nem tudnak részt venni ilyen imaközösségen, de egyéni csendességeiket igazíthatják ezekhez az igékhez és imatémákhoz. Jó az imádkozók nagy családjába tartozni. Akik az interneten is jártasak, bőséges anyagot találhatnak mindkét imahéthez, mindkét nyelven.

Az *újévi* alkalmi írások közül *O. Chambers* elmélkedését itt is megemlítem: milyen jó lenne, ha az év során mindig, legalábbis egyre gyakrabban *ragaszkodnánk a fődologhoz* – yagyis ehhez: *Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!* Többször is emlékeztetem majd magamat erre az év során – s erre buzdítom olvasóinkat is.

Két *gyülekezeti beszámolót* is olvashatunk ebben a számban, s remélem az év során minden számhoz kapok 1-2 hasonlót – s ha így lesz, figyelemmel kísérhetjük testvéreink – a szomszéd, illetve akár a kontinens másik oldalán élő gyülekezeteink életét is. Mert hiszen összetartozunk – ahogy a torontóiak bulletinjén rendszeresen olvashatjuk már néhány év óta: *clevelandiak, alhambraiak, kelownaiak, bolíviaiak, kiskőrösiek, kárpátaljaiak* (hogy csak a jelen számunkban előforduló közösségeket említsem).

Február első vasárnapja máris itt van – a MABAVISZ napja (ami egyben a BVSZ napja is). Ha imádkozunk egymásért, közelebb kerülünk egymáshoz. Az is segíthet, ha szeretettel rámutatunk a hibákra – bár ezt nem mindig tudjuk elfogadni. Ezért inkább az előzőre koncentrálunk lapunkban.

Az *Evangéliumi Hírnök* reménységünk szerint az idén is eljut előfizetőinkhez, sőt néhány helyre ajándékpéldányt is küldünk. *Előfizetési felhívást* már nagyon régen nem tettünk a lapba, de most igen. Szeretettel kérjük azokat, akik megtehetik, hogy fizessenek elő a lapra, s ha már előfizetőink közé tartoznak, gondolkodjanak azon, nincs-e valaki az ismeretségi körükben, akinek egy évre előfizethetnék azt. Talán a másik évre – miután megszerették lapunkat, már ők fogják beküldeni a lapkezelő testvérnek az előfizetést. Köszönjük segítőkészségüket. (*szerk*)

Kérjük, fizessen elő az Evangéliumi Hírnökre!

Előfizetés / megújítás
Egy évre $25.00
Tengeren túlra $30.00

.....
név / my name

.....

.....
cím / my address

Szeretné valaki más számára is előfizetni a lapot?
Kérjük, töltse ki akkor a következő részt is:

.....
név / name

.....

.....
cím / address

Mellékelek $..... az előfizetésre
A csekket "Gospel Messenger" névre állítsuk ki és e szelvénnyel együtt küldjük el a lapkezelő testvér címére:

Gospel Messenger / Béla Für,
Subscription Manager,
12409 Devoe St.
SOUTHGATE, MI 48195

HITBEN JÁRUNK?

folytatás az 1. oldalról

ról sincsenek kétségei. A hitben járók a Szentlélek megújító jelenlétében élnek az utolsó leheletükig. Hálás dolog utána járni annak, hogy a belsőt érő hatások mennyire mások, mint azok, amiket közvetlenül érzékelünk, amikor tényleg a „hitben járva" éljük át „külső emberünk" romlását.

Második példaként a hitben járásról, a jelen és a jövő hozadékainak az értékelését említi Pál apostol: *„pillanatnyi könnyű szenvedés"*, illetve *„minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőség"*. Olvasva sem tűnik rövidnek és könnyűnek a felsorolása a rengeteg szenvedésnek, amin átment (2Kor 11,16-32), és az általam legnagyobb fájdalomnak elkönyvelt vesekövet nem is említi... A hitben járónak – úgy tűnik – van ideje többet elszenvedni pillanatnyilag, főleg a Krisztusért, mert látja az értelmét. Mennyire más ez a mentalitás, mint a folytonos hivatkozás a jussunkra és a jogainkra, amik vesztétől tartva kapaszkodunk fűbe, fába, még holmi evilági hatalom kegyeibe is? A hitben járó nem keresi a bajt, de az Úr iránti hűség a jövőjét ígéretesebbé teszi a pillanat bárminemű kínálatánál.

Harmadjára, a hitben járók tovább látnak az orruknál. Meggyőződésük van a nem látható dolgokról. Aránylag könnyen elképzelünk ilyeneket, de a hit reméli is ezeket. Megragadja őket, megkapaszkodik bennük. Hit által megértjük, ami hit híján érthetetlen. A hit nem ellentéte a tudásnak, hanem a tudás legnemesebb módja, hiszen a megragadható valóságnak nem szab már határt a látni akaró ember képessége.

Hitben járva tapasztaljuk meg tehát azt, hogy fontosabb dolgok történnek bennünk, mint velünk. A jelen, de még ha az agg kort is elérnénk megélni, nem hozhat annyi szenvedést a Krisztusért, ami túl tenne az egyre dicsőségesebb üdvösségen. Amíg alázattal fogadjuk mindazt, amit elénk tár a Szentlélek a Kinyilatkoztatásban, és bátorkodunk tovább látni az orrunknál, lesz célunk és örömünk, feladatunk, de még fájdalmunk is bőven (hogy mi is sóhajtozzunk, mint Pál). Van Segítőnk, aki naponként megújít, és egyre tisztább, bővülő látással élteti a reménységünket az Ő országlásában.

Legyen célunk ez új évben a hitben járás, és hogy segítsük ebben egymásnak!

Novák József

RAGASZKODJUNK A FŐDOLOGHOZ!

„Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök, hanem mint mindenkor, úgy most is nagy bátorsággal fog magasztaltatni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által." (Fil 1,20)

Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért.

„Amaz én esengő várásom és reménységem szerint, hogy semmiben meg nem szégyenülök." Mindnyájan nagyon megszégyenülünk, ha nem engedünk Jézusnak, ahol Ő engedelmességet kíván tőlünk. Pál így szól: **‚Eltökéltem magam, hogy minden tőlem telhetőt megteszek az Ő uralmáért.'** Ide eljutni az akarat kérdése. Okoskodás és alkudozás nem segít semmit. Az akaratnak ezen a bizonyos ponton való teljes átadására van szükség. Ettől a lépéstől azonban visszatart minket az önmagunk túlzott kímélete. Sokszor ugyan úgy csűrjük-csavarjuk a dolgot, hogy vonakodásunk másokkal való törődésnek lássék. Mikor azt fontolgatjuk, hogy Krisztus hívó szava iránt való engedelmességünkért másoknak milyen árat kell fizetniök, magatartásunkkal azt juttatjuk kifejezésre, hogy Isten nincs tisztában engedelmességünk jelentőségével. **Ragaszkodj a fődologhoz**! Isten igenis tisztában van véle. Zárj ki magadból minden egyéb tekintetet és Isten színe előtt csak erre az egy dologra legyen gondod: ***‚Minden tőlem telhetőt az Ö uralmáért!'*** El vagyok szánva, hogy egészen és tökéletesen Néki éljek.

Rettenthetetlen vagyok, mikor az Ő szentségéről van szó. "***Akár életem, akár halálom által."*** Pál erősen elhatározta, hogy semmi sem fogja visszarettenteni Isten akaratának hűséges betöltésétől. Isten akarata mindig válsággá fokozódik életünkben, mert nem ügyelünk az Ő gyengédebb bánásmódjára. Felszólít minket, hogy tegyünk meg mindent az Ő uralmáért, de mi vitába szállunk Véle. Ilyenkor gondviselése folytán olyan nehézségeink támadnak, hogy döntenünk kell: mellette, vagy ellene. Ennél a pontnál kezdődik életünkben a ‚nagy döntés'.

Ha ez a válság egy vagy más módon már utolért: add át Néki akaratod feltétlenül és visszavonhatatlanul. (Január 1.)

Biztonság a ma számára. *„Mert ne sietséggel jertek ki"* (És 52,12). Amint tovább megyünk most a következő évbe, ne a heves, emlékezés nélküli öröm sietségével menjünk, se pedig az elhamarkodott gondolatnélküliség röpülésével, hanem annak a tudatnak a türelmes erejével, hogy Izráel Istene előttünk jár. A tegnapjaink helyrehozhatatlan mulasztásokkal vádolnak minket. Valóban igaz, hogy igen sok olyan alkalmat mulasztottunk el, amely sohasem fog visszatérni, de Isten átalakíthatja ezt a romboló aggodalmaskodást a jövőért való alkotó elmélyüléssé. Hadd aludjék a múlt, de Krisztus kebelén aludjék.

Hagyd a helyrehozhatatlan múltat az Ő kezében, és lépj ki az ellenállhatatlan jövőbe – Ő véle! (December 31.)

Oswald Chambers: ***Minden tőlem telhetőt az Ő uralmáért!***

HAGYJUK, HOGY A POKOLBA SÉTÁLJANAK?

Tény, hogy legtöbbünk alábbvaló, mint a korai keresztyének, akiket azért üldöztek, mert mélyen keresztyének voltak, minket pedig azért nem üldöznek, mert alig vagyunk keresztyének. Ők annyira komolyan vették a Megváltó országának hirdetését, hogy nyűggé váltak a kor számára, amelyben éltek. Ők nem nyugodtak bele a tévhitekbe. Nem fogadták azt a véleményt, hogy maguknak kell megőrizniük az igazságot, a többi embert pedig hagyniuk kell tévelyegni anélkül, hogy megpróbálnák rájuk erőszakolni a véleményüket. Ehelyett **úton-útfélen prédikálták Jézus Krisztust, és tanúbizonyságot tettek minden bűn ellen**. Elítélték a bálványimádást, és tiltakoztak a babonaság ellen, amíg a világ, félve, hogy felforgatják, meg nem elégelte: 'Ezt akarjátok? Akkor megégetünk, börtönbe zárunk és megsemmisítünk benneteket.'

Erre a keresztyének ezt válaszolták: 'Elfogadjuk a kihívást, és nem tágítunk a szándékunktól, hogy meghódítsuk a világot Krisztus számára.'

Végül a keresztyén Gyülekezet tüze kiégette az istentelen világ üldözését.

De mi olyan kedvesek és csendesek vagyunk, mi nem használunk erőteljes nyelvet mások véleményével kapcsolatban, hanem **az emberek iránti jóindulatból hagyjuk, hogy a pokolba sétáljanak.** Mi egyáltalán nem vagyunk fanatikusak, és semmit sem teszünk, hogy megzavarjuk őket; az öreg gyilkos kényelmesen élhet. Mi nem kívánunk üdvözíteni egyetlen bűnöst sem, aki nem kívánja, hogy üdvözítsék. Készségesen mondunk nekik néhány szelíd szót, de nem beszélünk úgy, hogy közben folynának a könnyeink, és Istennel együtt sóhajtoznánk és küzdenénk értük; és nem próbáljuk meggyőzni őket, noha tudjuk, hogy elkárhoznak, mert nem ismerik a keresztre feszített Krisztust.

C. H. Spurgeon

ALIANSZ IMAHÉT – 2020. január 5–12.
ÚTON, HAZAFELÉ...

Kedves imádkozó testvérem!

Neked mit jelent e szó, hogy „otthon” – s ha meghallod, mi az, mi elsőként benned felmerül? A jól ismert, belakott hely szépsége, kényelme, vonzása, vagy még inkább az ott veled élők, a téged körülvevő csodálatos emberek? Belegondoltál már abba, hogy mi számodra igazán az otthon?

Jártam már oly helyen, ahol minden igényt kielégítő szálláshely, kényelmes ágy, terített asztal várt, mégsem tudtam otthon érezni magam, mert harag, feszültség, félelem és szomorúság volt a levegőben…

Máskor pedig a szerény ellátás mellett is úgy éreztem, hogy otthon vagyok, mert barátsággal, szeretettel, örömmel fogadtak, és hamar megtaláltuk az utat egymás szívéhez…

Úgy tapasztaljuk hát, hogy bár fontos a megfelelő környezet, de igazán a mély és elkötelezett emberi kapcsolatok a legfontosabbak számunkra ahhoz, hogy úgy érezzük – otthon vagyunk.

A Biblia több ízben és sokféle képben, megfogalmazásban egy égi hazáról, mennyei otthonról beszél, amit Isten számunkra készít, és ahová minket vár a vele való közösségre. Ezzel egybehangzóan Jézus bennünket, akkori tanítványait és az ő mindenkori követőit a családjának és barátainak nevezi. Azt állítja elénk és arra hív bennünket, hogy szeressük egymást, ami nemcsak a köztünk lévő összekapcsolódás lényege, hanem élő bizonyságtétel is, hiszen a világ ebből fogja megtudni, hogy mi a tanítványai vagyunk, és hogy ő valóban Isten küldötte az emberek között. Egyrészt tehát már itt a földön megtapasztalhatjuk, hogy otthon vagyunk, összetartozunk, Isten családja, Isten népe vagyunk. Másrészt a mi élő és aktív kapcsolataink, szeretetteljes közösségeink lehetnek bizonyságtétellé és meghívássá, ahogyan megjelenítik és vonzóvá teszik a menny ízét és örömét minden ember előtt.

Isten szeretete vonz és vezet minket arra, hogy egyénileg és közösségileg is igyekezzünk betölteni ezt az elhívást. Ha lényünket, otthonainkat, gyülekezeteinket és életünk minden területét átjárja az evangélium fénye, tartalma és ereje, mintegy a menny előszobájában járva teljesítjük be küldetésünket…

Szeretnénk ezért imádkozni ezen a héten.

Thomas Bucher, az Európai Evangéliumi Aliansz főtitkára

ELSŐ NAP – A disznóóltól az atyai házig: Egy elveszett, majd megtalált ember története (Lk 15,11-32)

Az életünk igazán egy zarándokút. Minden egyes lépéssel közelebb kerülünk az otthonunkhoz. Istennek hála. Amikor megkérdeznek, „Hová tartasz?” azt mondhatjuk: „Az Atyánk házába.” Tudjuk, hogy hová megyünk!

MÁSODIK NAP – Börtönből a mennybe: egy apostolnak „honvágya van” (Filippi 1, 21-24)

Kérjük, adj nekünk lelki erőt a megpróbáltatások idején, amikor mindent félre kellene tennünk Krisztusért. Imádkozunk azokért a testvéreinkért is, akik jelenleg is hasonló nehéz helyzetekben küzdenek.

HARMADIK NAP – A szakadék széléről a pásztor karjaiba: egy elveszett bárány megmenekül (Lk 15, 1-7)

Az élet ösvénye keskeny. Ezen az ösvényen vezetőre van szükség – a jó pásztorra. A legértelmesebb, amit tehetünk, ha hagyjuk, hogy a pásztor felvegyen, és visszavigyen a nyájhoz, hogy aztán követhessük.

NEGYEDIK NAP – Gazdagságból boldogságba: amikor egy vámszedő rálel az igazi kincsre (Lk 19,1–10)

Add meg nekünk, hogy ne az irányítson minket, amit látunk, vagy amit megkívánunk. Erősítsd meg bennünk a vágyat arra, hogy a mennyei otthonunkban levő dolgokat keressük.

ÖTÖDIK NAP – Vízért ment és megtalálta a kiapadhatatlan forrást: Egy samáriai asszony nagy felfedezése (Jn 4,1–26)

Isten arra hív mindnyájunkat, hogy vigyük el az örömhírt azoknak, akik Őt még nem ismerik... Ha ezt tesszük, ugyanolyan csoda történik a szemünk előtt; amint isznak az Ő vizéből, amely csillapítja a szomjukat, élet forrásává lesz bennük.

HATODIK NAP – A meneküléstől a hazatérésig: Jákób megtalálja igazi otthonát (1 Móz 32,22–32)

Jákób élete első látásra nem igazán pozitív. Ha a tanulságot keressük kiderül, hogy ha megtérünk bűnös útjainkból, nem az előzetesen elkövetett hibák lesznek a meghatározóak jellemünk fejlődése, vagy a jövőnk szempontjából. Amikor új nehézségekkel szembesülünk, mindig az ad reményt, hogy Isten jelen van az életünkben, és nála van az igazi otthonunk.

HETEDIK NAP – Tanítás az ökrökről meg a szamarakról: még az állatok is tudják, kihez tartoznak (Ézs 1,1–3)

Isten arra ösztönöz minket, hogy bízzunk benne, hogy hűek legyünk hozzá. Bűnbánatra hív, hogy megbocsátást kérjünk és közeledjünk hozzá, amikor tévútra megyünk. Az ilyen megbánás a szív változásával jár, ami a szükséges feltétele annak, hogy az Ő útján járhassunk, mert amikor a szív változik, továbbhaladhatunk a megszentelődés útján.

NYOLCADIK NAP – A hazaérkezés. Jelenések könyve 21, 1-4

• Örökre hálásak vagyunk a keresztért, az áldozatért, amelyet Jézus hozott, hogy rá alapozhatjuk a hitünket, az ő útján járhatunk, és végül megérkezhetünk a trónjához, ahol vár ránk.

• Sajnáljuk az alkalmakat, amelyeket elvesztegettünk, amikor lett volna lehetőségünk beszélni erről a helyről, amely mindenkit vár, aki elfogadja Isten ajánlatát és megváltását.

• Kérjük, segíts lelkesen hirdetni a körülöttünk lévő férfiaknak, nőknek, hogy van egy örök lakhely mindazoknak, akik Jézusban hisznek.

Bővebben az imahétről: aliansz.hu

IMÁDSÁG GYÓGYULÁSÉRT

egyetlen parancsoló szavad elég
volt Uram
úgy 2000 éve
hogy járjon a holt
táncra perdüljön a sánta
hadonásszon a száradtkezű
és lásson a vak:
kezed érintése elég volt

ám arcunkba
barázdát karmolt
az idő
s két évezrednyi hitetlenség
gyűlt össze szívünkbe

szólj ránk Uram!

ha újból hallanánk szavad
ha újból éreznénk kezed
talán megértenénk:
gyógyító hatalmad még ma is
töretlen fényben ég

gyűrött arcunkba nézz
szólj ránk Uram
gyógyíts
mint 2000 éve
kezed érintése
ma is épp elég

Herjeczki Géza (1970)

IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT
2020 január 19–26. Ap Csel 28.

„…nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk." (ApCsel 28,2)

1. nap Megbékélés: A rakomány kidobása ApCsel 27,18–19; 27,21

Zsolt 85 Lk 18,9–14

Megbocsátó Istenünk! Szabadíts meg minket a múlt fájdalmas emlékeitől, amelyek megsebezték közös keresztény életünket. Vezess minket a megbékéléshez. Segíts, hogy a Szentlélek által a gyűlöletet szeretettel, a haragot kedvességgel és a gyanakvást bizalommal győzhessük le. Szeretett Fiad és Testvérünk, Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

2. nap Megvilágosodás: Krisztus világosságának keresése és megmutatása ApCsel 27,20

Zsolt 119,105–110 Mk 4,35–41

Istenünk, igéd világosságot gyújt lépteinkhez. Nélküled elveszünk és tévúton járunk. Világosíts meg minket igéd által, hogy a te utadon járhassunk. Segíts, hogy egyházaink a te vezetésedre, vigasztalásodra és átformáló jelenlétedre törekedjenek. Adj nekünk őszinteséget, hogy észrevegyük, amikor megnehezítjük másoknak, hogy meglássák világosságodat, és add kegyelmedet, hogy másokkal is megláttassuk világosságodat.

3. nap Reménység: Pál üzenete ApCsel 27,22; 27,34

Zsolt 27 Mt 11,28–30

Mi, keresztények különböző egyházakhoz és hagyományokhoz tartozunk, amelyek nincsenek teljesen egymásra hangolódva. Ezért gyakran elcsüggedünk, és úgy látjuk, hogy nem haladunk a látható egység felé. Valóban, egyesek minden reményt feladtak, és elérhetetlen eszmének tekintik ezt az egységet. Mások nem is tekintik keresztény hitük szükséges részének az egységet. Imádkozzunk tehát a látható egység ajándékáért, tegyük ezt állhatatos hittel, kitartó türelemmel és reményteljes várakozással, Isten szerető gondviselésében bízva. Az egység az Úr imája az egyházért, és Ő kísér bennünket ezen az úton. Nem fogunk elveszni.

4. nap Bizalom: Ne félj, csak higgy! ApCsel 27,23–26

Zsolt 56 Lk 12,22–34

A vihar közepette Pál bátorítása és reménysége ellentmond útitársai félelmének és kétségbeesésének. Közös elhívásunk, hogy Jézus Krisztus tanítványai legyünk, ami maga után vonja az ellentmondás jelét. A szorongással teli világban arra hívattunk, hogy Isten szerető gondviselésében bízva reményt mutassunk. Keresztény életünkben azt tapasztaljuk, hogy Isten minden látszat, kitérő ellenére célhoz vezet. Nem fogunk megfulladni vagy elveszni, mert az Ő megingathatatlan szeretete örökké tart.

5. nap ApCsel 27,33–36 Erő: a kenyér megtörése az útra

Zsolt 77 Mk 6,30–44

Szerető Istenünk, Fiad Jézus Krisztus megtörte a kenyeret, és megosztotta tanítványaival a poharat szenvedésének előestéjén. Add, hogy egyre szorosabb közösségben növekedhessünk. Pál és a korai keresztények példáját követve adj nekünk erőt, hogy az együttérzés, a szolidaritás és a harmónia hídjait építsük.

6. nap Vendégszeretet: a nem mindennapi emberség bemutatása ApCsel 28,1–2; ApCsel 28,7

Zsolt 46 Lk 14,12–24

A tengeri vihar megpróbáltatásai és megrázkódtatásai után a sziget lakói felajánlották segítségüket a partra vetetteknek, akik így megtapasztalták a nem mindennapi emberséget. Az ilyen emberség közös emberségünkre mutat. Az evangélium azt tanítja, hogy amikor a bajban lévő emberekről gondoskodunk, Krisztus iránt tanúsítunk szeretetet (vö. Mt 25,40). Továbbá amikor szeretetteljes emberséggel fordulunk a gyengékhez és kisemmizettekhez, Isten szívéhez hangoljuk szívünket, hiszen nála különleges helyük van a szegényeknek Az idegenek fogadása, legyenek más kultúrájúak vagy más hitűek, bevándorlók vagy menekültek egyrészt azt jelenti, hogy magát Krisztust szeretjük, másrészt pedig azt, hogy úgy szeretünk, mint Isten. Keresztényként arra hívattunk, hogy álljunk elő a hitben, és azokat is érjük el Isten mindenre kiterjedő szeretetével, akiket nehezen tudunk szeretni.

Poster a 2020-as Ökumenikus Imahéthez. Geii.org

7. nap Megtérés: szívünk és elméink megváltozása ApCsel 28,3–6

Zsolt 119,137–144 Mt 18,1–6

Mindenható Istenünk, bűnbánó szívvel fordulunk hozzád. Miközben őszintén törekszünk igazságodra, tisztíts meg minket mások igazságtalan elítélésétől, és vezesd egyházadat, hogy növekedjen a közösségben. Segíts elengedni félelmeinket, hogy jobban megértsük egymást és a közöttünk lévő idegent. Az Igaz, a te szeretett Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk. Ámen.

8. nap Nagylelkűség: elfogadás és adás ApCsel 28,8–10

Zsolt 103,1–5 Mt 10,7–8

Életadó Istenünk, hálát adunk könyörületes szereteted ajándékáért, amelylyel megnyugvást adsz és megerősítesz. Imádkozunk, hogy egyházaink mindig nyitottak legyenek, hogy elfogadják egymástól ajándékaidat. Add nekünk a nagylelkű szeretet nyitottságát, amikor együtt járjuk a keresztény egység útját. Fiad nevében kérünk, aki veled és a Szentlélekkel él és uralkodik. Ámen.

Bővebben az imahétről: meot.hu

IMAÓRA

(Csel 16:23-34)

A foglyok hallgatták őket.
Itt a nagyszerű alkalom.
Bár lábuk kalodában,
szívük és szájuk szabad.
Most lehetne
nagy prédikációba kezdeni!

S a legnagyobb evangélista
(ki érti ezt?)
nem tart előadást,
nem érvel,
nem ragadja meg a pillanat
drámai varázsát, —
csak imádkozik,
meg énekel.

Imádkozik,
meg énekel,
s a bilincsek lehullanak.

Herjeczki Géza (1970)

HÁLAADÁSI ÜNNEP AZ ALHAMBRAI GYÜLEKEZETBEN

"Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!" Zsolt 50,14

2019 november 24.-én tartottuk gyülekezetünkben, az *alhambrai Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet* imaházában hálaadó ünnepi istentiszteletünket. Erre az alkalomra gyülekezetünk elöljárói meghívták a detroiti magyar baptista gyülekezet lelkipásztorát, *Huli Sándor* testvért és feleségét, *Szabó Valéria* nőtestvért.

Huli testvér két és fél éve végzi lelkipásztori szolgálatát *Detroitban*. Előtte a magyarországi *biharugrai gyülekezetben* volt lelkipásztor. Eddig még nem volt lehetősége Kaliforniába látogatni. Felesége 2019 márciusában már volt államunkban, az *Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség* által rendezett "női csendesnapokon", a *Murrieta Hot Springs Christian Conference Centerben*.

Örömünkre, Huli testvérék meghívásunkat elfogadták, azon kérésünknek is eleget téve, hogy néhány nappal hamarabb jöjjenek egy kicsit látni Kaliforniából a *Balla* és a *Novák család* vendégeiként. Kirándultak San Diegoban, Laguna Beachen, és Santa Barbarában. Lelkipásztorunkkal gyülekezetünk egy beteg tagjának látogatásán is részt vettek.

A felnőttek vasárnapi iskoláját (AGAPE) 10:00 – 10:50 AM között lelkipásztorunk, *Novák József* testvér vezette. 2Pt 1,1-15 alapján DRÁGA HIT címmel Üdvözítőnk, *Jézus Krisztus* igazsága által a drága hitben való részesülést, isteni hatalmat, az Ő megismerését, dicsőségével és erejével való elhívását tanulmányoztuk. Ezen az alkalmon Huli testvérék is jelen voltak. Gyülekezetünkben sok éves gyakorlat, hogy hallgatóink és vendégeink aktívan bekapcsolódhatnak a beszélgetésekbe, amint ez most is így zajlott. A jelenlevők kérdéseikkel, hozzászólásaikkal, példákkal, sőt magyarázatokkal is még eredményesebbé, gazdagabbá teszik az előre kijelölt igék közös tanulmányozását.

Az istentiszteleti alkalom az Istent dicsőítő „Áldom szent neved…" kezdetű ének közös éneklésével kezdődött. Az imaterembe belépőknek az Úr asztalán lévő, szépen díszített, nem is kis méretű hála-oltár tűnt fel, ami piciben, de hűen szimbolizálta azt, hogy nemcsak ezen az ünnepnapon, de az esztendő minden napján - túl azokon, amik a hála-oltáron láthatók, hálával tartozunk gondviselő mennyei Atyánknak. Idén az Úr asztalát díszítő hála-oltárt *Szenohradszki Emese* nőtestvér állította össze.

Ezután Novák testvér köszöntötte a gyülekezetet, a vendégeket, közöttük elsőként az ünnepnapra meghívott Huli Sándor testvéréket, röviden bemutatva őket.

Vendégeink: Huli Sándor lp. és Valéria

"A kegyelmed elég…" kezdetű közös ének eléneklése és a bevezető imádság után folytatódott a "Who You Say I Am" és a "Nagy Istenem / O Lord My God" éneklése. Ezután *Őri Istvánka*, 4 éves vasárnapi iskolás fiú fejből, magyarul "elszavalta" a 23. zsoltárt.

Az imaközösségben a *„Milyen jó hálát adni az Úrnak, és zengeni neved dicséretét, ó Felséges!"* (Zsolt 92,2) igei buzdítás alapján egyenkénti hangos imádságokkal adtunk hálát gondviselő mennyei Atyánknak minden áldásáért, amit az elmúlt évben kaptunk tőle.

A "Köszönök most minden napot" éneklése után *Huli Valéria* nőtestvér bizonyságot tett arról, hogy két hónapja egy súlyos fájdalmakkal járó betegség kapcsán az Úr megtanította arra, hogy előfordulhatnak olyan dolgok az életünkben, melyekért igazán hálásak lehetünk, és a "jaj-szavakat" - egy eredményes gyógykezelés esetében - a "hála" és "köszönet" szavakkal cserélhetjük fel. Azelőtt soha nem gondolta, hogy például a zavartalan alvás is hálaok lehet, amíg olyan helyzetbe nem került, hogy a fájdalom miatt csak ülve és úgy is nehezen tudott elaludni. Reggelente nem ébredt kipihenten, ami fontos napi teendőiben is hátráltatta.

Egészségi állapotának a javulása, majd a gyógyulás után örömmel mondta el, hogy az Áldott Orvos az ő eszközeinek a szolgálata útján megtanította arra, hogy adjon hálát a fájdalom nélküli alvásért és ébredésért, sőt a kipihent közérzetért is, mert ezeket az Úr kegyelméből kapjuk.

A fentiekkel kapcsolatban verset is mondott:

HÁLA NEKED, URAM JÉZUS
Mindenért, amit megadtál,
mindenért, amit elvettél,
mindenért, amit megbocsátottál,
mindenért, amit megakadályoztál,
mindenért, amit megengedtél,
mindenért, amit megelőztél,
mindenért, amit ajándékul adtál,
a miattam, helyettem, érettem
hordozott keresztedért, és
a hajlékért, amit a mennyben
nekem elkészítettél.
El nem múló, örök hála neked,
Uram Jézus, hogy engem is
szeretetedbe fogadtál!

Valéria nőtestvérünk bizonyságtevése befejezéséül az Ef 5,20 verset olvasta: *"adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében."*

Daira Straupeniece, gyülekezetünk rendszeres látogatója a "My Tribute" című szólót énekelte orgona kísérettel.

Ezután *Szin Anna* nőtestvér szavalata következett, majd a "Come, Thou Fount of Every Blessing" kezdetű éneket énekeltük.

Huli testvér a 118. zsoltárból olvasott igét. Igehirdetésének a címe ez volt: NYISSÁTOK KI A KAPUKAT! (Zsolt 118, 19-29) (Az igehirdetést lapunk más helyén fogjuk közölni. szerk)

Az igehirdetés után a "Lelkem áldd az Urat…" kezdetű ének éneklése alatt szokásainkhoz hűségesen ragaszkodva történt az adakozás, így adva hálát, mint gyülekezet is, *szövetségünk gyülekeze-*

120 ÉVES A CLEVELANDI MAGYAR BAPTISTA MISSZIÓ

2019. december 1-én, hálás szívvel és nagy örömmel gyülekeztünk a *clevelandi magyar baptista misszió* 120. évfordulójának a megünneplésére. Hála volt a szívünkben, mert mind eddig az Úr segített meg bennünket és tudjuk, hogy egyedül Ő segíthet meg a továbbiakban is.

A *Clevelandi Magyar Bethánia Baptista Gyülekezet* örömét és a jövőt illető lelkesedését fokozta az új lelkipásztor *Deák Zsolt-Attila* megérkezése feleségével és három gyermekével együtt. Hosszú várakozás után, az ünneplő sokaság hálaimái szállhattak Istenünk kegyelmi trónusához, a kegyelemért, a gondviselésért és a Jézus Krisztusba vetett hitért. Aki Jézus Krisztusban hisz, az soha, de soha nem csalódik!

Az ünnepi istentiszteletnek három fő része volt. Az istentisztelet első részében hallgathattuk meg a gyülekezet 120 éves történelmi ismertetőjét, melyet *dr. Fazekas Erzsébet és László* állítottak össze. A három részre felosztott szöveg olvasása alatt kivetített régi fényképeket tekinthettünk meg és zenei aláfestéssel volt hangulatosabb és kellemesebb a visszatekintés. A Chicagói Magyar Főkonzulátus köszöntését *Pálmai Zsuzsanna* konzulasszony tolmácsolta. Felemelő volt az énekkar szolgálata és a Harmónia - házasok csoportja. Az istentisztelet második részében köszöntések hangzottak el. *Kulcsár Sándor* nyugalmazott lelkipásztor, szövetségünk tiszteletbeli elnöke és a gyülekezet hűséges ügyintéző lelkipásztora közel négy éven át, volt az első, aki köszöntését továbbította. Azt követően még tíz *baptista, református, evangélikus, katolikus, adventista* lelkész igei gondolata, bátorító szava, ünnepi beszéde hangzott el. Különleges élmény volt megtapasztalni a közös ünneplés örömét.

Az istentisztelet utolsó részében *dr. Gergely István,* szövetségünk elnöke, a New York-i Baptista Gyülekezet lelkipásztora hirdette Istennek éltető és reményt adó igéjét. A felolvasott igeszakaszból idézek: *"Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én igémet, és nem tagadtad meg az én nevemet."* (Jel 3:8)

Hálát adunk a Jó Istennek az elmúlt 120 évért. Azért imádkozunk, hogy legyen folytatás úgy, hogy azon megnyugodhasson sokféle áldása. Imádkozunk kegyelmi időkért, nyitott ajtókért és nyitott szívekért, hogy Istenünk igéje jó talajba hulljon. Könyörgünk állhatatosságért, hogy gyengeségeinkben se térjünk el az ige által megvilágított helyes útról, és szeretnénk mindig áldani, dicsérni, felmagasztalni Jézus Krisztusnak nevét, akinek szeme rajtunk van. Imádkozunk a magyar baptista misszió erőteljes folytatásáért az Észak-Amerikai kontinensen és világszerte!

Deák Zsolt-Attila lelkipásztor

Képszöveg: **a jubileumi istentisztelet résztvevői. Dr. Gergely István elnök tv. igét olvas, mellette Kulcsár Sándor korábbi és Deák Zsolt-Attila jelenlegi lelkipásztor. A jubileumra meghívott szolgálattevők. Hálaadónap a jubiláló gyülekezetben.**

---

teivel együtt, az építkező hatvani baptista gyülekezet támogatására szánva az adományokat.

Ünnepi istentiszteletünket az igehirdető, Huli Sándor testvér imádságával és áldásmondásával zárult.

Az istentisztelet után a nyáron teljesen felújított közösségi teremben finom, változatos, *potluck ebédde*l folytatódott a testvéri együttlét. Gyülekezetünk nőtestvérei a két nyári hónap kivételével minden vasárnap szeretetvendégséggel szolgálnak; így lehetőség adódik beszélgetésekre, egymás jobb megismerésére.

Köszönjük kedves vendégeink szolgálatát, látogatását, az igehirdetést és a bizonyságtételt. Szeretettel várjuk jövőbeni látogatásukat is.

Áldásokban gazdag új esztendőt kívánunk a kedves olvasóknak!

Dr. Szenohradszki János

Hymn Story: Abide With Me

The popular hymn "Abide with Me" was written by pastor Henry Francis Lyte (1793-1847) just before he died of tuberculosis. The title of the hymn is taken from Luke 24:29, when those who walked with Christ on the road to Emmaus said, "Abide with us, for it is toward evening, and the day is far spent."

The hymn was sung for the first time at his funeral, and it has been sung in Christian homes, churches, and at countless funerals ever since. May it be a comfort to you as you think on the richness of its lyrics and on He who abides with us even in our darkest hours.

Here is a story from Carl Price's One Hundred and One Hymn Stories about how this hymn came to be:

The spirit of the walk of Christ with the disciples to Emmaus at eventide is reproduced in the hymn, "Abide with Me." This has been sung at the close of many a day, and, indeed, of many a Christian life, as believers have uttered it as a prayer for the presence of Christ.

It was composed one Sabbath evening in 1847 out of a deep sadness that had settled down upon its author, the Rev. Henry F. Lyte. He had conducted his last communion service that day at the close of a pastorate of twenty-four years at Brixham, England. A fatal illness had already seized him and he was about to leave England to prolong his life, if possible, in the South.

Toward evening he walked down his garden path to the seaside and there thought out the imagery and many of the lines of his famous hymn. Into this he has woven the sense of change and of helplessness that one must feel in the presence of death, and also the trustful dependence upon Jesus Christ, the "Help of the helpless," which every true Christian must feel in that solemn hour.

Returning to his home, he wrote out the hymn, perfecting its lines and giving to the Christian world one of its tenderest prayer-hymns. He left at once for the south of France, and soon after his arrival in Nice his strength failed him, and whispering the words, "Peace! Joy!" while he was pointing his hand heavenward, he died.

"Heaven's morning breaks, and earth's vain shadows flee; In life, in death, O Lord, abide with me!"

The Lyrics to Abide With Me

Abide with me; fast falls the eventide;
The darkness deepens; Lord with me abide.
When other helpers fail and comforts flee,
Help of the helpless, O abide with me.

I need Thy presence every passing hour.
What but Thy grace can foil the tempter's power?
Who, like Thyself, my guide and stay can be?
Through cloud and sunshine, Lord, abide with me.

I fear no foe, with Thee at hand to bless;
Ills have no weight, and tears no bitterness.
Where is death's sting? Where, grave, thy victory?
I triumph still, if Thou abide with me.

Hold Thou Thy cross before my closing eyes;
Shine through the gloom and point me to the skies.
Heaven's morning breaks, and earth's vain shadows flee;
In life, in death, O Lord, abide with me.

Source: ***Reasonable Theology***

Let Us Keep to the Point

By Oswald Chambers

„…my earnest expectation and hope that in nothing I shall be ashamed, but with all boldness, as always, so now also Christ will be magnified in my body, whether by life or by death." — Philippians 1:20

My Utmost for His Highest. "…my earnest expectation and hope that in nothing I shall be ashamed…." We will all feel very much ashamed if we do not yield to Jesus the areas of our lives He has asked us to yield to Him. It's as if Paul were saying, "My determined purpose is to be my utmost for His highest— my best for His glory." To reach that level of determination is a matter of the will, not of debate or of reasoning. It is absolute and irrevocable surrender of the will at that point. An undue amount of thought and consideration for ourselves is what keeps us from making that decision, although we cover it up with the pretense that it is others we are considering. When we think seriously about what it will cost others if we obey the call of Jesus, we tell God He doesn't know what our obedience will mean. Keep to the point— He does know. Shut out every other thought and keep yourself before God in this one thing only— my utmost for His highest. I am determined to be absolutely and entirely for Him and Him alone.

My Unstoppable Determination for His Holiness. "Whether it means life or death-it makes no difference!" (1:21). Paul was determined that nothing would stop him from doing exactly what God wanted. But before we choose to follow God's will, a crisis must develop in our lives. This happens because we tend to be unresponsive to God's gentler nudges. He brings us to the place where He asks us to be our utmost for Him and we begin to debate. He then providentially produces a crisis where we have to decide— for or against. That moment becomes a great crossroads in our lives. If a crisis has come to you on any front, surrender your will to Jesus absolutely and irrevocably.

For the beauty of the earth

For the beauty of the skies,
For the love which from our birth
Over and around us lies
over and around us lies:
Lord of all, to thee we raise
This our joyful hymn of praise

For the beauty of each hour
Of the day and of the night,
Hill and vale and tree and flower
Sun and moon and stars of light
Sun and moon and stars of light:
Lord of all, to thee we raise
This our joyful hymn of praise

For the joy of human love
Brother, sister, parent, child,
Friends on earth and friends above
For all gentle thoughts and mild,
For all gentle thoughts and mild:
Lord of all, to thee we raise
This our joyful hymn of praise

For each perfect gift of thine
Unto us so freely given,
Graces human and divine,
Flow'rs of earth and buds of heav'n,
flow'rs of earth and buds of heav'n:
Lord of all, to thee we raise
This our joyful hymn of praise.

John Rutter

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

DR. CSEREPKA MARGIT 1929-2020

Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy *Dr. Cserepka Margaret* testvérnőt (Kelowna, Kanada) január 6-án az Úr magához vette.

Az amerikai magyar baptista misszió kiemelkedő személyisége volt, az egykori torontói lelkipásztor férjével, *Cserepka Jánossal* együtt. Az általuk alapított *Kelownai Magyar Keresztyén Misszió* gyülekezet ma is szolgál – sajnos most már az ő jelenléte és imádságai nélkül.

Urunk vigasztalja gyermekeit – *Kathy Rowbottom és Cserepak Barnabas* -, valamint a széleskörű, 3 országra terjedő rokonságot!

A Cserepka János és Margitka számunkra mindig *„a magyar baptista misszionárius házaspár”* marad, még akkor is, ha azóta többen is követték az ő nyomdokukat a külmisszióban. Boliviai szolgálatukért, fáradságos munkájukért ezrek imádkoztak Magyarországon, Erdélyben és itt az újvilágban is.

A temetésére január 13-án kerül sor, Kelownában. Addig is, míg életéről és a búcsú istentiszteletről beszámolhatunk, emlékezzünk Dr. Cserepka Margaret testvérnőre, a „doktoritára", a szolgáló életüket bemutató egyik könyv néhány oldalával.

"Kórház kellene ide...

Tágra meredt szemekkel nézte a kisfiú a doktoritát, kezében a csillogó szerkezetet, amivel a mellkasát vizsgálta. Számára a rendelőben csodálatos volt minden, nem látott ő még ilyen házat soha. Elfelejtett sírni is, mikor az anyja karjából átvette a doktorita, olyan más volt itt minden, mint otthon. Már a falak is furcsák voltak neki, a szúnyoghálóval takart ablakok, náluk a kunyhóban ki-be jár a szél, ha oldalról fúj, bever az eső, itt meg akárhogy is tombol a trópusi vihar, kívül reked, nem tudja hatalmába keríteni a bentlevőket. Egy kicsi fehér szobába vitte fel őt a doktorita.

- *Itt kell most maradnod, José, mert nagyon beteg vagy* - simogatta meg a gyerek izzadt homlokát a doktorasszony. - *Ez a kisfiam szobája, nem tudlak máshol lefektetni, de itt jó helyed lesz. Aludj csak nyugodtan!*

José nyugodt volt, megnyugtatták a doktorita szavai, csak az ágy, amibe fektették, ringott olyan furcsán, mint a csónak a Chapare vizén, ha partközelbe érnek. Szorosan a fal mellé kucorodott, le ne essen erről a furcsa ágyról, aminek lába van, s nem a földre terítik le, mint náluk otthon az alvógyékényt. Furcsák voltak a párnák, a takarók is, nem látott ő még ilyen tiszta fehérrel húzott ágyat. Ringott vele az ágy, ringott a szoba, hiszen magas volt a láza, de egy pillanat múlva már ki is pattant a kisfiú szeme. Egy állati szempár szegeződött rá a sarokból, mereven, kitágult pupillával figyelve minden mozdulatát. José tudta, hogy a legjobb, ha mozdulatlan marad, ha el tudja hitetni a vadállattal, hogy halott, akkor talán megmenekül. Azon nem lepődött meg, hogy a házban vaddal találkozik, a kunyhójuk körül reggelente gyakran találtak állatnyomokat, miért ne jöhetett volna be ide is valami. Ilyen állatot azonban nem látott még sohasem, az bizonyos, ismerte az őserdőt, amióta járni tudott, vitte az apja magával. A gyapjas, barnabundás vad rezzenéstelenül ült a sarokban, és csak őt nézte. Ahogy a gyerek láza emelkedett, úgy érezte, hogy az ágy egyre jobban ringatja, pillái egyre nehezültek, de még félálomban is a sarokban ülő vadállaton tartotta a szemét. Az még akkor is békésen ült a helyén, amikor José másnap felébredt, hiszen nem volt más, mint Barnus Brumi macija.

Hátul a Cserepka házaspár, elől, a két szélen gyermekeik: Barnabás és Kathy

Margit közben már odalent, a gyülekezeti teremben tartotta a rendelést. Sokan jöttek most is, folyamatosan dolgozott, de az esze csak Josén járt. Arnezék egyetlen fia volt a kicsi, lázas betegen hozták hozzá, a tuberkolózis jeleivel. Ahhoz, hogy megmeneküljön, folyamatos ápolásra volt szüksége, kórházba elvinni lehetetlenség, hiszen a legközelebbi kórház *Cochabambában* volt, José beteg tüdeje bizonyosan felmondta volna a szolgálatot a 4200 méter magas csúcson. Nem volt más választása, a fia szobájába fektette le, nem volt más hely az épületben, pedig José betegsége, a tüdőbaj, fertőző.

Barnusra gondolt, aki Cochabambán, az internátusban tanult. Tudta, hogy most talán még a szokottnál is jobban ki fogja fertőtleníteni az ágyneműt, lemossák a használati tárgyakat, de elég csak egy kis kórokozó, s akkor Barnus is megfertőződik a halálos kórral.

- Ez a helyzet így lassan tarthatatlan – járt agyában a gondolat. - Kórház kellene ide, egy jól felszerelt kórház. De tarthatatlan volt már az autó állapota is.

- *Életveszélyes ezzel az autóval ezeken az utakon közlekedni, pastor Juan* – figyelmeztette Vilches bácsi veje, Macedón testvér Jánost. - *Mi lesz veletek, ha egyszer nem bírja a meredek emelkedőt, vagy a kanyarban felmondja a szolgálatot? Ezeken az utakon, a 4-5000 méteres csúcsok között még jó autóval is életveszély közlekedni, nemhogy ilyen rossz tragaccsal.*

Tudta János is, Margit is, hogy veszélyesek az utak, hogy megbízhatatlan az autó, mégsem tehettek mást. Nem számított az út, nem számított az autó műszaki állapota sem, ha beteghez riasztották Margitot, vagy ha gyülekezeteket kellett Jánosnak meglátogatnia.

- *Isten nem azt fogja kérdezni* – válaszolt János az aggódó Macedón testvérnek -*, hogy mivel mentél, hanem azt, hogy ott voltál-e, ahova én rendeltelek. Ha jónak látja, kirendeli a megfelelő kocsit. Csak legyen elég hitünk imádkozni érte.*

- *A misszionárius ereje a térdében van* - mondta mindig János, s valóban, minden reggel és minden este a térdein találta Őt.

A közös áhítatokon Margit sokszor elnézte férje imára kulcsolódó kezét, hallgatta buzgó imádságait. Ilyenkor eszébe jutott az édesapja, a kisgyermekkora, a felsőcsernátoni családi ház, ahol az imádság a mindennapi élet természetes része volt.

Miklya Luzsányi Mónika: *Klinika az őserdőben* - **Cserepkáék missziója a bolíviai indiánok között**, Harmat, Budapest 2006. p. 61kk

KISKŐRÖS, FILADELFIA IDŐSEK OTTHONA

Gerzsenyi Sándorra emlékezve

Ősz elején, pontosabban szeptember 18-án feleségemmel együtt Kiskőrösre utaztunk. Felkerestük néhány régen látott testvérünket a Szeretetházban. Egy délben induló vonattal utaztunk, hogy az ebéd utáni és a vacsora előtti időben találkozhassunk *Gerzsenyi Sándorékkal, Oláh Gabikával* és az ugyancsak Torontóból ideköltözött *Beke Ibolya* testvérnővel, valamint *Beharka Pál testvérrel és kedves feleségével*.

Nem volt nehéz odatalálnunk, hiszen néhány évvel ezelőtt feleségem édesanyját többször is látogattuk ugyanitt. Nem sok változást tapasztaltunk. ***Oláh testvérnő*** egy ahhoz hasonló szobában lakik, mint anyósom - néhány évvel ezelőtt. *Gabi néni,* mint mindig, most is nagyon fiatalos volt – csak a szobájában lévő virág és köszöntő lapokon lévő nagy 90-es árulkodott a koráról. Természetesen a torontói évekről esett a legtöbb szó, a gyülekezetről, ahol az utódaink voltak 1988 őszétől, meg a nőszövetségi szolgálatáról. Mindenkire emlékezett és mindenkit köszöntött – most itt is átadom üdvözletét a torontói olvasóinknak. ***Beke Ibolya*** testvérnő is átjött, hogy vele is tudjunk egy kicsit beszélgetni.

A szeretetház egy másik szárnyában találtuk meg ***dr. Beharka Pál*** orgonaművész testvért, aki éppen feleségét gondozta nagy odaadással – amire már évek óta rászorul. *Pali bácsi* (ahogy mindenki szólította régen és mostanában is) a teológián, és már sokkal előbb is tanított engem – minden zenei tudásomat neki köszönhetem, ahogyan számtalan kortársam és a fiatalabb generációk lelkipásztorai is. Jó volt újra látni őt, ha csak rövid időre is. A rövid idő alatt nem csak magukról beszélt, hanem kérdezett – például *Novák* testvérékről, s hogy a kapcsolattartás nehezen megy mostanában az internet rosszalkodása miatt.

Egy kicsit több időt tölthettünk ***Gerzsenyiéknél***. *Marikával és Sándorral* elég messzire vezetnek visszafelé az ismeretség szálai. Marika a Váci úti gyülekezet tagja volt, amikor édesapám volt ott a lelkipásztor az 50-es évek első felében, közös emlékeink ott kezdődtek. Sándor bátyámmal a kapcsolat először a versei útján kezdődött, majd személyesen a teológiai éveim alatt jött létre. Fölnéztem a 15 évvel előttem járó lelkipásztor-költő-szerkesztőre. Akkor még nem gondoltam, hogy egy kicsit hasonló lesz az én szolgálati utam is. S most itt ülünk egymással szemben, a nem túl sűrű találkozások sorát még eggyel – azóta tudom, hogy sajnos az utolsóval – megtoldva.

Feleségem Marikával beszélgetett, mi pedig természetesen a múltról váltottunk szót, de egy kicsit azért előre is tekintve.

Beszámolómat **Gerzsenyi Sándor bátyám emlékére** írom. Nem lesz benne semmi új, nem jelent sokat, *GöSö* csak mosolyogna rajta – *írjad, ha akarod,* mondaná. Írom.

Úgy láttam, hogy nagyon jól néz ki – Éva nem így látta. Néhány szokásos udvariassági kör után a múltat a szobájában lévő emléktárgyak „kézbevételével" elevenítettük föl.

A **pécsi gyülekezettől** tavaly kapott nagy csoportkép, a gyülekezet tagjainak aláírásával a szoba legvilágosabb falrészletét díszíti – ahogy életük egy fényes szakasza volt a pécsi szolgálatuk. Büszkén mutatta a gyülekezettől kapott, mindkettőjük nevére kiállított *„Örökös tiszteletbeli tagsági kártyát",* fényképes-igazolványt. A könyvespolcok melletti szabad falrészen ott láttam a **Szemináriumi Végbizonyítványát** – *Baranyai Mihály, Szabó László és Páth Géza* testvérek aláírásával; A **Vox Nova Baptista Férfikartól** a 85-dik születésnapjára kapott *emlékplakettet* – ami ezzel a kétsorossal kezdődik: *„Légy hű halálig, soha meg ne állj, / és rád az élet koronája vár."* GS. A falon az évtizedekkel ezelőtt kiadott **„A széles és a keskeny út"** című nagyméretű, színes, képekkel és igehelyekkel ellátott falikép – a *Zarándok Útja* illusztrációja, ami egyik kedvenc könyve volt.

Azután még két „díjról" váltottunk szót. Az asztalán egy üveges keretbe zárt emlékérem: a **Rót Mátyás életmű díj,** melyet a *Protestáns Újságírók Szövetsége* adományozott Gerzsenyi Sándornak 2008-ban, és a falon függő **Spurgeon-díj,** amivel 2015-ben adományozta meg őt a *Magyarországi Baptista Egyház.* Az emléklapon olvasható rövid indoklás jól megfogalmazza Gerzsenyi testvér életművét, ezért idemásolom a szöveget a fényképemről: *„Gerzsenyi Sándor baptista lelkipásztor, költő, újságíró, lapszerkesztő és énekszöveg-író életművében a látszólag különféle hivatások mind-mind közös nevezőre jutottak abban, hogy általuk Isten igéjének hirdetésére vállalkozik. Sokszínű életpályájának különféle megnyilatkozásait mind annak a küldetésnek vetette alá, hogy általa a hatalmas Isten hírnöke legyen."*

Hírnök volt; élete végéig. *„Tudod, Gézám -mondta- nekem már nincs más célom, mint Jézus Krisztust dicsőíteni, róla írni néhány cikket, amíg tehetem."* És tehette – még néhány hétig. Azután elvitte őt Ura. S Marika magára maradt. Urunk oltalmába ajánljuk őt, sok szeretettel.

Hadd szorítsak még ide néhány sort arról is, hogy Gerzsenyi testvér figyelemmel kísérte a külmissziót is. Egy esetleges szolgálat egy kinti gyülekezetben is szóba jött évtizedekkel ezelőtt. Ott láttam a könyvespolcán az **„itteni„ verses könyveket** - *Gerő Sándor, Somogyi Gáborné, Oláh Lajosné* köteteit, s az enyémet is. (Igen örültem annak idején Sándor bátyám ajánló sorainak a *„Várj még!"* kötetem hátoldalán. Komolyan is gondolta, meg föltételezem, hogy irónikusan is; humora utánozhatatlan volt.)

A bibliák és igemagyarázatos könyvek mellett **énekeskönyveket** és sok **verses könyvet** láttam még a polcain. Közöttük természetesen a saját kiadványait. Az elsőt, amit én is sokat forgattam: ***Első Kéve*** (*Balogh Miklóssal* közös kiadás), s aztán a többiek közül ezeket láttam még: **Vallomás, Meditáció, Eldőlt a szívemben, A századik, Bibliai fejtörő, Fölfelé a hegyoldalon,** és az utolsó kötete: **A keskeny út vándora.**

Az elmúlt fél évszázad legnagyobb magyar baptista írója-költője volt. Emléke írásaiban is itt marad köztünk.

Herjeczki Géza

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

STUMPF JENŐ DÍJ

A *Kárpátaljai Második Esély Jótékonysági Alapítvány* 2018-ban létrehozta a **Stumpf Jenő díjat.** Az alapítvány honlapján ezt olvashatjuk erről a díjról:

„Azoknak szeretnénk köszönetünket és tiszteletünket kifejezni, akik sokat tettek a múltban a kárpátaljai magyar baptista misszió előmozdításáért, de valamilyen oknál fogva már nem vesznek részt a kárpátaljai missziómunkában.

A díjazás célja, hogy *Stumpf Jenő* életével és munkásságával ismerkedhessen meg az utókor, példaként állítva a fiatal nemzedék elé Krisztus Jézus iránti hűségét, szenvedésben és üldöztetésben való tűrését."

A Stumpf Jenő-díjat először *Nagy Béla* lelkipásztornak adományozták, 2018-ban. 2019-ben ez a megtiszteltetés *Molnár Ede* nyugalmazott lelkipásztort érte.

A kitüntetésnek mi is örülünk, és Molnár testvér életére, szolgálatára Urunk áldását kívánjuk. *Herjeczki* testvér többször is találkozott vele a *Magyar Baptista Világszövetség* elnökeként a kárpátaljai gyülekezetek meglátogatása során. Az első éjszakát (2008-ban) Molnár testvérék otthonában töltöttük, vendégszeretetüket élvezve. Láttam, hogy a fiatal lelkipásztorok figyeltek érett, tapasztalt tanácsaira. Molnár testvér csendes és kitartó szolgája az Úrnak, élete 85-dik esztendejében jár. (szerk)

MOLNÁR EDE ÉLETÉRŐL ÉS MUNKÁSSÁGÁRÓL

Molnár Ede 1935. május 23-án született *Beregújfaluban* egy négygyermekes család harmadik gyermekeként. Édesanyját háromévesen elvesztette. Édesapja *Molnár Sámuel,* a *Beregújfalui Baptista Gyülekezet* prédikátora volt. Kilenc éves korában elvesztette édesapját is, aki halála estéjén még prédikált a beregújfalui imaházban. Molnár Sámuelt a családi ház kapujában lőtték agyon az akkor átvonuló szovjet katonák. E veszteség után a család életére nehéz évek következtek. Az Úr Stumpf Jenő Bélát ekkor Molnár Ede személyes életében arra használta, hogy legyen a fiatalon árván maradt fiú segítője, tanítója és mentora. Abban az időben a Stumpf család adott munkát nevelő édesanyjának *Molnár Erzsébetnek*. Molnár Edét tizenhat éves korában a szovjet hatalom a Donyeci-szénmedencébe küldte munkaszolgálatra, mint a hozzá hasonló magyar katonaköteles ifjakat. Itt három évig bányaüzemi munkára ítélték, majd két évig katonai szolgálatot teljesített.

1952-ben térhetett haza és bekapcsolódott a Beregújfalui Baptista Gyülekezet életébe. Miután hazatért a katonaságból Stumpf Jenő egy magyarázó Bibliát ajándékozott Molnár Edének, amely sokszor hasznára volt és segítette az igehirdetés szolgálatában.

1954. nyarán *Kocsis Béla,* kígyósi lelkipásztor által megvallotta az Úr Jézusban való hitét és bemerítkezett.

1958. február 2-án házasságot kötött a nagydobronyi születésű *Kántor Máriával.* Kántor Máriát, Stumpf Jenő által ismerte meg, miután egyik missziós úton elkísérte őt a nagydobronyi gyülekezetbe. Molnár Ede és Kántor Mária házasságából négy gyermek született.

1981-ben *Andráskó Mihály* kerületi vezető avatta *a kígyósi gyülekezet prédikátorává.* Az ünnepi istentiszteleten részt vett a prédikátori tevékenységében államilag megfigyelt és korlátozott *ifj. Stumpf Jenő Béla* is, aki kézrátétellel kért áldást Molnár Ede szolgálatára. A hatósági megfigyelések miatt az ünnepi istentisztelet szűk körben zajlott, a körzet más gyülekezetei nem lehettek hivatalosak.

Ezt követően éveken keresztül délelőtt *Beregújfaluban*, délután pedig *Kígyóson* hirdette az igét. A kígyósi imaház és környezete nagyon elhanyagolt állapotban volt ekkor. A testvériség egyál-

Ez a fénykép 2012-ben készült, az akkori kárpátaljai magyar baptista prédikátorokról. Balról a 3. Molnár Ede testvér. (Jobbról a 3. pedig Nagy Antal testvér, aki jelenleg a debreceni kórházban van súlyos műtét után - imádkozzunk érte!) A kép Beregszászon készült, ahol Nehra Bálint tv. vendégei voltunk. (Megjelent: EH 2012. nov.)

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

talán nem törődött vele, nem gondozta, így Molnár Ede a gyülekezeti szolgálata mellett, kőműves mesterként nekilátott, hogy fáradságos munkával kívül-belül rendbe rakja azt. Az 1998-as árvíz nagy kárt okozott a vályogból épített imaházon. Belülről kitámasztva az imaház mennyezetét, méterenként kellett kicserélni az imaház átázott alapját, amivel sikerült megmenteni az összedőléstől. A rendkívüli munkában Isten erőt és segítséget is adott Molnár Edének.

A rendszerváltozás utáni időkben a kárpátaljai magyar gyülekezetek vezetői megválasztották a közösség vezetőjének, ám a munkácsi kerületi vezetés érvénytelenítette a szavazás eredményét, így egy teljes napig sem tölthette be tisztségét.

2004. október 4-én az Úrhoz költözött szeretett felesége.

2006-tól idős kora ellenére is, éveken keresztül látogatta a kisdobronyi házi bibliaórákat, ahol igehirdetéssel és lelkigondozással szolgált.

2013. június 2-án gyomorbántalmai miatt kénytelen volt visszavonulni a prédikátori hivatásától, ezért nem vállalta tovább a Kígyósi Gyülekezet pásztorlását. Isten tervében úgy volt, hogy *több mint harminc évig volt a kígyósi baptista gyülekezet lelkipásztora.* Nem volt tanult prédikátor, de ami rajta állt, hűségesen, sok áldozatot hozva igyekezett megtenni Isten népéért.

Jelenleg a beregújfalui baptista közösség megbecsült tagja.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy Molnár Ede életén keresztül is építette országát Kárpátalján!

Kárpátaljai Második Esély Jótékonysági Alapítvány

FEJEZD BE, VAGY EGÉSZÍTSD KI

(És hol van megírva?)

Kérdések ***Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvéből*** (Pécs, 2004.)

1. "Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát ..."
2. "Az én Atyámnak házában sok ..."
3. „Ha valaki szeret engem, megtartja ..."
4. "Mert ő szabadítja meg az ő népét ..."
5. „Az aratni való sok, de ..."
6. „Mert nem az igazakat hívogatni jöttem ..."
7. "Amiket pedig néktek mondok, mindenkinek mondom ..."
8. "Elmenvén e széles világra, hirdessétek ..."
9. "Hát az Isten nem áll-é bosszút ..."
10. „Annak növekednie kell, nékem ..."
11. „Boldogok, akik sírnak, mert ..."
12. "Mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért ..."
13. „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha ..."
14. „Ne győzettessél meg a gonosztól, hanem ..."
15. „... mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől."
16. „Isten a mi oltalmunk és erősségünk ..."
17. „Ama nemes harcot megharcoltam ..."
18. "Az engedelmes felelet elfordítja ..."
19. "Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útját ..."
20. "Ha valamit kértek az én nevemben ..."
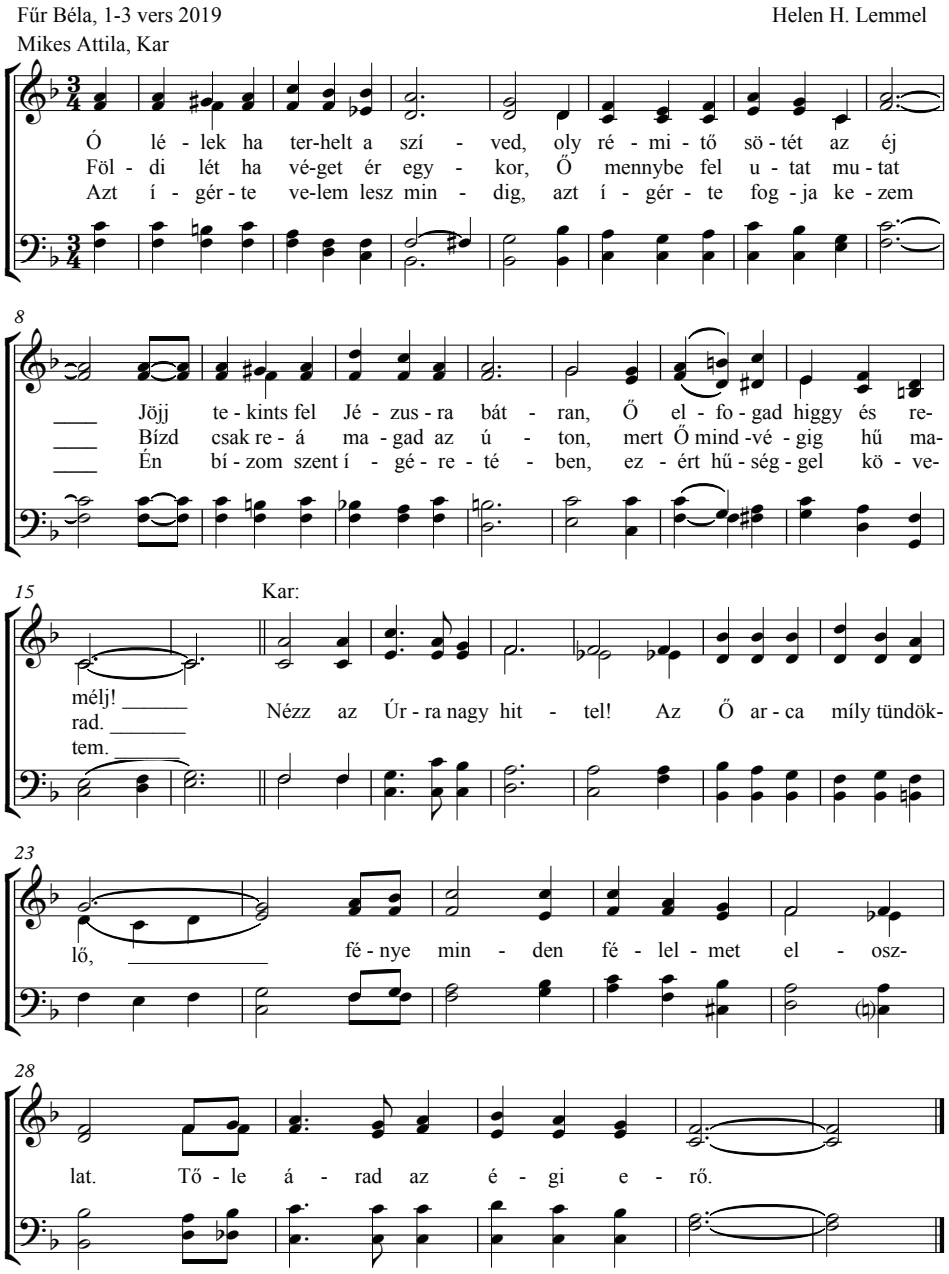
Nézz az Úrra nagy hittel / Turn Your Eyes Uppon Jesus